

— gosp. France Nučič iz Klade, — gosp. Fr. Zorko iz Belecerkve, — gosp. Janez Bovha iz Št. Vida pri Cerknici, — gosp. France Vesel iz Nemške vasi pri Blokah.

Belanskih (Möllthaler) juncev je na Koroškem gosp. odbornik Lasnik za družbo kmetijsko kupil 10, ki so bili v Kranji 4. dne t. m. po javni dražbi prodani. Kupili so jih: gosp. Anton Burger iz Hraš, — gosp. Karol Galè iz Bistre, — gosp. Matija Hočevnar iz gornjega Brnika, — gosp. Janez Kalan iz Visokega, — gosp. Aleš Molj iz Trboj, — gosp. France Šlibar iz Selc, — gosp. France Uranič iz Križa, — gosp. Janez Ušlakar iz Predoselj, — gosp. Urban Veber iz Zaliloga in gosp. Janez Zima iz Dovjega.

Gospodarske novice.

* *Zavarovalnico (asekuranco) za živino*, o kateri uže več časa v ministerstvu kmetijstva obravnavajo, imamo pričakovati, če bode minister izdelani načrt odobril. Nadejamo se, da ta zavarovalnica ne bode posilna, ker proti taki so se oglasile večidel vse družbe kmetijske.

* *Goveje kuge na Hrvatskem*, kakor „Obzor“ piše, ni konca ne kraja, zato, ker kužne mrhe mečejo v vodo, in mlinarji jih polovijo, iz kože denejo, kožo prodajo, mrho pa zopet v vodo vržejo. Po teh kužnih kožah se prav lahko širi nalezljiva bolezen.

* *Vinska letina* v obče letos ni dobra. Koliko nam je dozda znano, je na Hrvatskem zavoljo pozebe in toče zelo slaba, na Ogerskem srednja, nič bolja v Srijemu in Slavoniji, na Laškem precej dobra, na Francoskem slaba, tudi taka pa na Avstrijskem in Nemškem. Kakošna na Kranjskem, Primorskem in Štajarskem, ne vemo še za gotovo.

* *Zoper trtno uš* misli neki gosp. Vinko Liedl v Gradcu, da je izumil sredstvo. Oglasil se je s svojo iznajdbo pri dunajskem ministerstvu s prošnjo, naj mu dá priliko, izkusiti jo pred izvedenci. Brž ko ne se oglasi še več iznajdeb, al gledé na mnogovrstne izkušnje, o katerih gosp. Göthe poroča in so popisane v današnjem listu na drugi strani, ne stavimo dokaj upanja na Liedlovo sredstvo, katero je zmes iz soli, sadre (gipsa), živega apna, oglja in petroleja.

Šolske stvari.

Letno zborovanje društev: „Vdovsko učiteljsko društvo“; — „Slovensko učiteljsko društvo“ in „Narodna šola“ v Ljubljani.

(Dalje in konec.)

Zborovanje prvih dveh društev pobralo je bilo toliko časa, da je „Narodna šola“, ki ima namen, našo revno šolsko mladino obdarovati z učnimi stvarmi in s tem pospeševati napredek in omiko našega naroda, uže prišla čez poldan na vrsto, tedaj jej odločen bil za poslovanje le pičli čas. Prvosednik, vrli gosp. Stegnar, prične sejo z njemu lastno spretno besedo in zgovornostjo, izreče upanje na povzdigo društvenega delovanja, ter med drugim obširno poroča o novih pisankah, ki v kratkem pridejo na svitlo.

Iz tiskanega in med ude razdeljenega sklepnega računa „Narodne šole“ za čas od 25. septembra 1879. do 23. septembra 1880. leta posnamemo glavne točke, kakor sledi: Dohodki so znašali 563 gold. 3 kr., in sicer je vplačalo 34 ljudskih šol 102 gold. 9 kr.; — 39

gospodov učiteljev vložilo je 76 gold. 20 kr.; — med dobrotniki se odlikuje sl. ljubljanska hranilnica po svoji res častitljivi in velikodušni stari navadi tudi to leto z znamenito svoto 150 gold.; — tudi slavnoznana banka „Slavija“ (česki zavod) darovala je 100 gold.; — od neimenovanih dobrotnikov pa je društvu došlo 16 gold. Naj opozorim tudi letos častiti društveni odbor, da se obrne s prošnjo vprihodnje tudi do sl. vodstva „Vzajemne zavarovalnice“ v Gradci v prid „Narodne šole“, kajti ta zavod dobiva mnogo novcev vsako leto iz Kranjskega in sploh iz Slovenskega. Če se daljna Praga (banka „Slavija“) milosrčno spominja naših revnih šolarčkov in radodarno odpira svojo blago roko njim v prid, zakaj bi sosednji Gradec mačehno postopal proti našim otročičem — siromakom! „Ena roka umiva drugo, obe pa obraz“, pravi stari naš pregovor jako dobro. — Sploh pa naj bo priporočena „Narodna šola“ vsem našim milosrčnim dobrotnikom, bodo naj si katerega koli stanú. Nedolžne otročiče oveseljevati bilo je lastno največjemu učeniku vseh časov — Izveličarju samemu. Posnemajmo ga! Razširjevati omiko in poduk med našim mladim zarodom pa je tudi sveta dolžnost vsacega pravega rodoljuba, in prav to pospešuje „Narodna šola“ s tem, da obdaruje siromašno šolsko mladino z učili tam, kjer ubožni stariši tega svoji deci kupiti in omisliti ne morejo. Naj je razumnemu našemu radodarnemu in milosrčnemu národu s temi besedami v prid „Narodne šole“ izročena top'a peticija, o kateri se za trdno nadejamo, da bode padla na plodna tla.

Stroškov je imela „Nar. šola“ to leto 369 gold. 32 kr., kakor kaže dotični račun. — 15 toček opisuje na drobno po tisočih ona razna učila, ki so bila razdeljena med 78 deležnikov (šol). Prav zadovoljni konstatujemo to, da ima „Narodna šola“ za prihodnje, to je, za ravno pričeto šolsko leto še 193 gold. 71 kr. gotovine, in za 21 gold. 55 kr. šolskega blagá na razpolaganje. Ako ji priskočijo naši milosrčni rodoljubi zdatno na pomoč, zamogla bo ona tudi zanaprej prav obilno podpirati pospeh domačega šolstva. Bog daj!

Odborniki „Nar. šole“ ostali so vsi poprejšnji, in sicer gospodje: Praprotnik Andrej, Stegnar, Močnik, Borštnik, Govekar, Papler, Praprotnik Franc, Tomšič in Stanonik; odbor pa se bo konstituiral pri prihodnji društveni seji.

Duševnemu delovanju sledilo je telesno okrepčanje, to je, vkupni obed v čitalnični gostilni. Kar so za pregovor imeli uže Rimljani: „O quam bonum et jucundum est, videre fratres in unum“, potrjeno videli smo tudi ta dan nad našimi zbranimi učitelji tako pri zborovanjih, kakor potem tudi pri obedu, složne namreč in združene v eno. Toliko medjusobne odkritosrčnosti, prijaznosti in ljubezni smo zapazili osobito med obedom v veseli družbi, toliko iskrenih napitnic čuli smo, da v resnici pomilujemo one ostale naše rodoljubne učitelje, ki so bili zadržavani, vdeležiti se osobito letošnjih zborovanj, in tedaj tudi vsкупne veselice. Nadejamo se za trdno, k letu osorej videti in pozdraviti vse gotovo v naši beli Ljubljani.

K sklepu pa vskliknemo: Srečna mladina, ki je v odgojo izročena takim možem, kakor so večinoma naši vrli, omikani in rodoljubni národni učitelji! Slava!*)

*) Iz globočine srca tudi „Novice“, ki v pospeh in v brambo narodnih ljudskih šol delujejo uže nad tretjino stoletja, dodajajo svoj „slava“-klic v radostni zavesti, da njih klic, kakor zgodovina kaže, ni bil klic vpijočega v puščavi, in v nikdar omajanem prepričanju, da na mladini stoji svet!